

Litteraturens m

Interview med Nina Christensen, Sarah Mygind og Stine Liv Johansen om mediebrug.

Af Eiler Jensen

På Center for Børns Litteratur og Medier (tidligere Center for Børnelitteratur), der holder til på Institut for Kommunikation og Kultur, Aarhus Universitet, forskes der i blandt andet børns brug af medier.

Børn & Bøgers udsendte er taget til Aarhus Universitet for at tale med forskerteamet i det nye Center for Børns Litteratur og Medier (tidligere Center for Børnelitteratur), nemlig leder af centeret, lektor Nina Christensen, ph.d.-studerende Stine Liv Johansen og ph.d.-stipendiat Sarah Mygind, der alle ud fra hver sit felt forsker i fortællinger for børn og deres brug af diverse medier.

Det viser sig imidlertid, at Stine Liv Johansen ikke har mulighed for at være til stede ved besøget, så hende må *Børn & Bøger* efterfølgende interviewe over telefonen.

Nina Christensen lægger ud:

- Det har været mit ønske, at du skulle tale med os alle, Sarah, Stine Liv og mig selv, men først og fremmest de to andre, ganske enkelt fordi de er dem, der arbejder med det transmediale og børns brug af medier.

Medierne præger litteraturen

- Vi konstaterede jo efterhånden, at børnelitteraturen i stigende grad bevægede sig over

i den digitale verden, så derfor var vi nødt til at have forskningen med for at følge den bevægelse.

- I den sammenhæng var det så, at Ayoe Quist Henkels og Sarah Myginds ph.d.-stipendier blev etableret.

- Samtidig var det således, at vi, der arbejder i centeret, også var en del af centret Litteratur mellem Medier, som består af en flerfaglig forskergruppe her på AU for at undersøge noget af det samme, som Ayoe og Sarah undersøger på det børnelitterære felt.

- I 2016 skiftede vi så af samme grund navn, netop fordi fortællingerne tilbyder sig i flere medier end bogen. Hvis forskningen skulle give en forståelse af, hvordan børne- og ungdomslitteraturen udvikler sig, var vi nødt til at følge med i udfoldelsen af den i det samlede mediebillede.

- Selvfølgelig kunne vi vælge at interessere os for litteraturen alene i bogform, men så ville problemet være, at vi ville miste evnen til at forstå litteraturen, for den litteratur, der bliver skrevet, forholder sig til den medieverden, der er omkring den.

- Man kan ikke forestille sig en børnelitteratur uden de digitale medier, fordi medierne præger litteraturen.

Litteraturen som en prisme

- Hvad centret angår, vil jeg sige, at Ayoe Quist Henkel, Sarah Mygind, Stine Liv Johansen og kollegerne i centret Litteratur mellem Medier har gjort mig meget mere opmærksom på og fået mig til at føle nødvendigheden af at opleve litteraturen i dens øvrige medieformer.

- Der udvikler sig en rent naturlig interesse for, hvad de forskellige formater kan. F.eks. Twitter-romaner, som kommer både som twe-

Mange tentakler

Christensen, der forsker i litteratur i forskellige medieformer og børns

ets på ens telefon, men også siden hen i bogform.

- Det er igennem vores forskning, vi kommer til at forstå yderligere, hvad det er, litteraturen – i alle dens afskygninger – kan.

- Vi prøver med andre ord at undersøge, hvor litteraturens grænse går. Litteraturen bliver som en prisme, hvorigennem vi ser på dens nye fremtrædelsesformer.

- Det har også været nyt for mig i højere grad at forstå, hvordan forskellige former for brug former litteraturen.

Sarah Mygind fortæller om, hvad hun ser i spillet mellem det digitale og det analoge:

- Jeg synes på den ene side, det har været spændende at tage udgangspunkt i nogle børnelitterære værker, som vi kender rigtig godt, og se, hvordan de har udviklet og transformeret sig på tværs af medier.

- På den anden side er noget af det, der optager mig mest, og noget af det, som er særligt ved den udvikling, vi ser i dag, når der tænkes på tværs af medier, hvad der sker fra starten.

Forskellige fortællinger

- Der findes dette begreb, *transmedia storytelling*, som er meget oppe i tiden, hvor præmissen er, at der f.eks. i en roman er et plot, men når man så tænker det ind i et andet medie, f.eks. filmmediet, så udvides plottet med en baggrundshistorie, og her mener jeg at kunne se, at både bogversionen og filmversionen hører med ind under denne *transmedia storytelling*-tendens.

- Det interessante er, at de mediale udtryk er forskellige, og hvad er det så, de gør ved fortællingen?

- De bliver to vidt forskellige fortællinger,

og jeg mener, at man er nødt til at have de rette værktøjer for at kunne *pinpointe*, hvad der er forskelligt.

- Det er i høj grad det, min afhandling er kommet til at handle om, nemlig hvordan to forskellige mediale versioner kan bidrage til at udbygge den samme fortælling.

- Når en fortælling findes i disse forskellige versioner, vil man se, at det at læse bogen/romanen, næsten altid er selvberørende, men samtidig kan man finde, at der er andre måder at nærme sig fortællingen på, nemlig gennem andre mediers udvidelse af den.

- Det kan f.eks. være i form af QR-koder, som kan aktivere ekstra information via en smartphone, så der er med andre ord også en digital tilgang til fortællingen.

Får et andet liv

• *Kan man i den forbindelse opleve, at den læste bog, den er jo, som den er, kan udvikle/udvide sig, hvis man læser den i andre mediale versioner?*

Ikke kun forskellige medier kan udfordre læseoplevelsen, det kan litteraturen i bogform også gøre – her viser Nina Christensen (tv.) og Sarah Mygind et eksempel på nye fysiske elementer.